

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 oktober 2002

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden
tussen werknemers- en werkgeversorganisaties
betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Jan Laurys**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

De heren Frans De Cock, Jacques Laverge, Didier Ramoudt, Guy Sols ;

De heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Jan Penris ;

De heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

Mevrouw Veerle Declercq ;

De heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

De heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

De heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau, Jul Van Aperen ;

De heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

Mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

De heer Jos Stassen ;

De heer Jan Loones.

Zie :

1172 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	4
II. Algemene bespreking	4
III. Artikelsgewijze besprekingen en stemmingen	6
IV. Stemming over het geheel	7
Tekst aangenomen door de commissie	8
Bijlagen	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 27 juni en 17 oktober 2002 het ontwerp van decreet houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden besproken.

I. Toelichting door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Het onderwerp van dit decreet wordt gemeenzaam 'de Vlaamse CAO's' genoemd, maar de minister wenst bewust de juridische omschrijving te hantieren. Hierover werd informeel overleg gevoerd met de zogenaamde 'groep van tien', de federale sociale partners. Via de minister vertolkten de Vlaamse sociale partners er hun ongenoegen over het feit dat zij op het federale overleg niet uitgenodigd waren.

Het overleg behandelde drie punten :

- de Vlaamse houding tegenover het sociaal overleg ;
- de juridische invulling van het begrip 'algemeen verbindend verklaren' (louter akte nemen of beleidsbeslissing ?) ;
- de uitvoerbaarheid van het decreet, met inbegrip van de gevolgen ervan voor de andere gemeenschappen en gewesten.

Tijdens het overleg werd duidelijk dat alle gesprekspartners gewonnen zijn voor sociaal overleg, rekening houdend met de stand van de bevoegdheidsverdeling in België. Het standpunt van de minister over de mogelijkheid van het afsluiten van Vlaamse CAO's wordt bijgetreden door het advies van de Raad van State.

II. Algemene bespreking

1. De heer *Jan Laurys* kondigt aan dat de CD&V-fractie dit ontwerp van decreet niet zal goedkeuren. Het decreet is nutteloos en biedt geen meerwaarde voor het sociaal overleg.

De bedoeling was dat de SERV het orgaan bij uitstek voor het onderhandelen en afsluiten van cen-

trale arbeidsovereenkomsten zou worden, waarna de minister van Werkgelegenheid namens de Vlaamse regering de CAO's algemeen bindend zou verklaren, ten minste voor wat de aangelegenheden betreft waarvoor Vlaanderen bevoegd is.

Het ontwerp werd in 2000 ingediend en leidde sindsdien tot een aantal conflicten tussen de federale minister van Werkgelegenheid, mevrouw Onkelinx, de Vlaamse regering en de sociale partners. Het uiteindelijke gevolg is dat de oorspronkelijke tekst ingrijpend gewijzigd werd.

Er ontstond een discussie over de aard van de algemeen verbindend verklaring van een CAO. De Vlaamse regering, hierin gesteund door de Raad van State, huldigt het standpunt dat de inhoud van de materies die in de CAO behandeld worden bepalend is om uit te maken of het gaat om een federale, gewestelijke of gemeenschapsbevoegdheid. De federale regering daarentegen meent dat de algemeen verbindend verklaring enkel slaat op de procedure, en niet op de inhoud zelf. De algemeen verbindend verklaring zou volgens deze stelling uitsluitend een federale bevoegdheid zijn.

De rel over de premies voor tijdskrediet bewees daarna dat het onmogelijk is om Vlaamse en federale bevoegdheden strikt te scheiden van elkaar, omdat beide onvermijdelijk raakvlakken hebben. Het standpunt van de federale regering was toen dat, als de Vlaamse minister van Werkgelegenheid een initiatief wilde nemen in materies die raakvlakken hebben met federale bevoegdheden, hij vooraf overleg moest plegen met de federale overheid en met de andere gewesten en gemeenschappen.

Het ontwerp van decreet is uiteindelijk herleid tot een artikel, waarin gesteld wordt dat de Vlaamse regering bepalingen uit CAO's, die betrekking hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden, algemeen verbindend kan verklaren. Ook hierover is discussie ontstaan. Minister Onkelinx verklaarde dat de overeenkomsten tussen sociale partners een ondeelbaar geheel vormen, ongeacht de materies die ze behandelen. De Vlaamse minister van Werkgelegenheid kan de CAO mee ondertekenen, en zo zich akkoord verklaren met de inhoud van de CAO voor wat gewest- en gemeenschapsaangelegenheden betreft, maar zijn handtekening is volgens minister Onkelinx zeker niet nodig.

2. De heer *Jan Penris* maakt een onderscheid tussen het arbeidsrechtelijke en het politieke aspect van het decreet. Arbeidsrechtelijk is er na het advies van de Raad van State geen probleem meer inzake bevoegdheidsverdeling. Politiek is dit decreet

een bescheiden stap in de richting van Vlaamse CAO's. Een belangrijke economische sector als de havens is een zuiver Vlaamse sector. De CAO's die in die sector worden afgesloten, zouden dan ook geen federale bekrachtiging meer behoeven. Dit is de logica zelve. Een deel van de Vlaamse vakbeweging blijft zich echter conservatief opstellen en remt een verdere evolutie naar Vlaamse CAO's af. Hij begrijpt niet waarom de heer Laurys tegen het decreet pleit, dat bedoeld is om de Vlaamse werknemers meer rechtszekerheid te geven. Ofwel begrijpt hij het niet, ofwel heeft hij een verborgen agenda.

3. De heer *Robert Voorhamme* meent dat er eindelijk een stap is vooruit gezet. Het decreet biedt een versterking en uitzuivering van het sociaal overleg.

Tot nu toe worden materies die zuivere gewest- of gemeenschapsbevoegdheden zijn, zoals de kwaliteit van het werkgelegenheidsbeleid en de arbeidsmarktwerking, bij het cao-overleg in een federaal keurslijf gedrongen, waarbij men rekening houdt met de verschillende situaties in de deelstaten. Voor die materies, die verder gaan dan loutere loononderhandelingen, wordt het sociaal overleg uitgehold.

Ten tweede betekent het decreet een uitzuivering van het sociaal overleg. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) is decretaal omschreven als een advies- en overlegorgaan. Beide functies zijn totaal onevenwichtig ingevuld, in die mate zelfs dat sommigen de SERV uitsluitend als een adviesorgaan beschouwden. Het sociaal overleg is hierdoor verschoven naar het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (VESOC), dat een driepartijenoverleg is tussen Vlaamse regering, werkgevers en werknemers. Bij gebrek aan een echt forum voor sociaal overleg, wordt het VESOC oneigenlijk gebruikt voor het sociaal overleg. Hiervoor werden in de begroting ook middelen vrijgemaakt, zonder dat het parlement een zicht heeft op de concrete aanwending ervan. De heer Voorhamme pleit dan ook voor een herwaardering van de overlegfunctie van de SERV.

4. De heer *Jacques Laverge* steunt het decreet. Het is voor Vlaanderen een belangrijke stap vooruit. Er rijzen wel nog een aantal detailvragen : wat bijvoorbeeld met Vlamingen die in Brussel of Wallonië werken ? Opmerkelijk is wel dat de werkgevers zich positief opstelden en blijk gaven van een duidelijk Vlaamse reflex, terwijl de werknemersorganisaties zich erg defensief en weigerachtig opstelden. Blijkbaar is de realiteit van de staatshervorming aan hen voorbijgegaan. Dit valt te betreuren.

5. De heer *Laurys* begrijpt de standpunten van de heren Laverge en Voorhamme, maar ziet geen verband met dit decreet. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat het Vlaams sociaal overleg tot echte Vlaamse CAO's zou leiden. Vervolgens werd gesteld dat dit beperkt bleef tot het algemeen verbindend verklaren van die bepalingen in CAO's die betrekking hebben op Vlaamse bevoegdheden. De Vlaamse CAO's zouden immers bepalingen bevatten die zowel op federale, gewestelijke en gemeenschapsbevoegdheden zouden slaan, wat aanleiding zou geven tot evidente bevoegdheidsproblemen. Ten slotte werd beslist dat de CAO's een ondeelbaar geheel vormen, die getekend worden door de federale minister, en eventueel aangevuld worden door de handtekening van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid. De situatie is zelfs zo dat nu in de schoot van de SERV een Vlaamse CAO wordt opgesteld, die dan door de federale minister algemeen verbindend verklaard wordt. Dit is ver verwijderd van de oorspronkelijke doelstellingen van de Vlaamse CAO's, waar de heer Laurys nog steeds blijft achter staan.

6. De *minister* merkt op dat de heer Laurys zich voor zijn argumentatie steunt op een persbericht van mevrouw Onkelinx, maar zowel de inhoud van het bericht als de interpretatie die de heer Laurys eraan geeft, zijn onjuist. De minister verwijst naar een artikel in het Rechtskundig Weekblad dat bewijst, net als het advies van de Raad van State, dat de minister de juridisch correcte weg volgt om tot een Vlaams sociaal overleg te komen¹.

Het is onvermijdelijk dat akkoorden zowel op federale als op deelstaatbevoegdheden slaan. De gevolgde procedure kan worden vergeleken met die die voor internationale verdragen geldt : de federale overheid kan een internationaal verdrag maar goedkeuren nadat de deelstaten hun goedkeuring hebben gegeven. De minister voegt eraan toe dat dit ook betekent dat de ene overheid ook wacht op de andere voor de algemeen verbindend verklaring. Dit is echter niet nodig voor dit onderwerp, vermits de Vlaamse overheid bevoegd is om akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties voor wat betreft gewest- en gemeenschapsaangelegenheden algemeen verbindend te verklaren.

Hierdoor doet de Vlaamse regering geen afbreuk aan de wet van 1968 of aan het sectoraal georganiseerde sociaal overleg. De akkoorden die in de sectoren gesloten worden, worden overgemaakt aan

¹ POPELIER, P. "Vlaamse cao's", Rechtskundig Weekblad, 2002-2003, nr. 4, pp. 154-157.

de federale overheid. De Vlaamse regering neemt deze teksten over en kan de bepalingen waarvoor ze bevoegd is, algemeen verbindend verklaren en apart laten publiceren in het Staatsblad. De stelling dat de Vlaamse minister slechts facultatief kan meetekenen voor die aangelegenheden waarvoor hij bevoegd is, werd tijdens het overleg niet gevolgd door de minister.

Er zijn geen teksten ingetrokken, maar oudere teksten uit de vorige legislatuur zijn niet overgenomen. De SERV zal bevestigd worden als het orgaan bij uitstek voor het Vlaams sociaal overleg. Er zullen gemengde (federale en Vlaamse bevoegdheden) en zuivere overeenkomsten (enkel Vlaamse bevoegdheden) worden afgesloten. De Vlaamse regering zal zich enkel concentreren op haar bevoegdheden. Vandaar ook dat het decreet zo kort is. Het was niet nodig om in allerlei nieuwe administratieve procedures te voorzien, aangezien het sociaal overleg een taak van de SERV is.

Dit decreet zal in het sociaal overleg een nieuwe dynamiek doen ontstaan die niemand meer kan tegenhouden. De heer Laverge heeft terecht gewezen op een aantal 'schoonheidsfoutjes', maar deze zijn niet het gevolg van het decreet, maar van de institutionele bevoegdheidsverdeling. Die problemen, meer bepaald wat Brussel betreft, zullen nu pas duidelijk worden.

7. De heer *Laurys* vraagt of minister Onkelinx ook zuivere overeenkomsten, die enkel betrekking hebben op Vlaamse bevoegdheden, zal tekenen. Ten tweede wenst hij te weten of de opname van 'kunnen' in artikel 2 impliceert dat de Vlaamse regering de bevoegdheid heeft om CAO's niet bindend te verklaren. Indien dit gebeurt, wat zijn dan de juridische gevolgen ?

De *minister* antwoordt dat hij de federale regering niet kan tegenhouden om een zinloze handeling te stellen. Of minister Onkelinx een zuivere overeenkomst tekent of niet, maakt geen verschil. Dit lijkt duidelijk uit het advies van de Raad van State. De Vlaamse regering heeft geen plicht tot algemeen verbindend verklaring. Dit is analoog aan de bepalingen uit de wet van 1968.

De heer *Laurys* vraagt wat er dan zal gebeuren indien de minister niet tekent, maar minister Onkelinx wel. De *minister* repliceert dat dit overeenkomt met de huidige situatie. Nu worden CAO's door een federaal minister algemeen verbindend verklaard, ook al bevatten deze CAO's ook nu al bepalingen die enkel gewest- of gemeenschapsbevoegdheden zijn, waarvoor de federale minister

niet bevoegd is. Dit kan in de toekomst nog aanleiding geven tot juridische disputen.

8. De heer *André Moreau* beweert dat volgens de heer Blanpain Vlaanderen 'zich heeft laten rollen'. De *minister* repliceert dat niet alleen de Raad van State, maar ook andere juristen, die zich eveneens baseren op rechtsleer en rechtspraak, zijn stelling volgen.

9. De heer *Laurys* beweert dat hij al van in het begin voor Vlaamse CAO's gewonnen was, maar dat dit decreet hieraan geen bijdrage levert. Iedereen heeft blijkbaar zijn eigen interpretatie over de juridische reikwijdte van dit decreet. Volgens minister Onkelinx is er zelfs geen akkoord met de federale overheid. De *minister* betwist dit. Hij vindt het pleidooi van de heer Laurys dubbelzinnig en ingegeven door een verlangen om zich te conformeren aan de tegenstrijdige standpunten van het nationale en het Vlaamse ACV. Enerzijds kan hij aan de nationale leiding van het ACV, die zich tegen de Vlaamse CAO's kant, aantonen dat hij heeft tegengestemd ; anderzijds kan hij tegenover het Vlaamse ACV, die ervoor is, beweren dat hij heeft tegen gestemd omdat het decreet inhoudelijk toch niets voorstelt. De heer *Laurys* ontkent dit en de heer *Eric Van Rompuy* beweert op zijn beurt dat de minister gezwicht is voor de druk van het ABVV.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 4.

Artikel 2

Door de heren Robert Voorhamme, Jacques Laverge, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert wordt een amendement ingediend (amendement nr. 1) dat ertoe strekt het toepassingsgebied van het decreet uit te breiden van akkoorden op het sectoraal niveau tot akkoorden die op interprofessioneel niveau worden afgesloten.

De minister verklaart zich akkoord met het amendement, maar stelt voor om in artikel 2 en in het amendement de verwijzingen naar specifieke artikels uit de wet van 1968 te schrappen. Een eenvoudige verwijzing naar de desbetreffende wet volstaat. Dit vermijdt ook aanpassingen aan het decreet indien artikelen van de wet van 1968 gewijzigd of vernummerd worden.

Hierop worden door dezelfde indieners de amendementen nrs. 2 en 3 ingediend, die ertoe strekken deze verwijzingen in amendement nr. 1 en in artikel 2 te schrappen.

De amendementen nrs. 1 tot 3 worden telkens aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het gewijzigde artikel 2 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 4.

IV. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisatie betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden *wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.*

De verslaggever,

Jan LAURYS

De voorzitter,

André-Emiel BOGAERT

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Onverminderd de bepalingen van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités kunnen de bepalingen van een akkoord dat gesloten wordt in een bedrijfstak of voor verschillende bedrijfstakken algemeen verbindend verklaard worden door de Vlaamse regering indien deze bepalingen betrekking hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden.

BIJLAGEN

SECRETARIE
VAN DE
V.R.

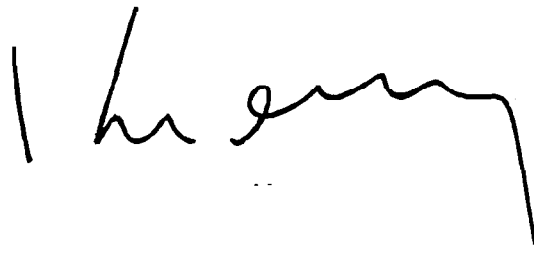
V L A A M S E R E G E R I N G
Vergadering van vrijdag 13 september 2002

VR/PV/2002/34 - punt 19

Betreft : Voorstel van de federale minister van Werkgelegenheid omtrent de "bindende kracht van collectieve arbeidsovereenkomsten": voorontwerp van samenwerkingsakkoord
Standpuntbepaling
(VR/2002/13.09/DOC.0913)

Beslissing : De Vlaamse regering beslist:

1. haar goedkeuring te hechten aan het standpunt zoals geformuleerd in punt 2 van bovengenoemde nota;
2. de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten voornoemd standpunt in te nemen bij de bespreking van bovengenoemd voorstel in het Overlegcomité federale regering - gemeenschaps- en gewestregeringen.

Jan KERREMANS,
wnd. secretaris.

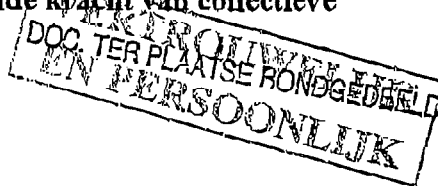

VLAAMSE REGERING
De Vlaamse minister van
Werkgelegenheid en Toerisme

VR/2002/1309/DOC0913

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft : Standpuntbepaling m.b.t. het voorstel van de federale minister van Werkgelegenheid omtrent de “bindende kracht van collectieve arbeidsovereenkomsten”

1. Inleiding

De Vlaamse regering hechtte op 19 april 2002 op mijn voorstel haar goedkeuring aan het ontwerp van decreet houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden (VR/2002/19.04/DOC.0312).

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme werd tegelijkertijd gemachtigd om het ontwerp in te dienen bij het Vlaams Parlement. Deze indiening heeft plaats gevonden doch het ontwerp is nog niet ten gronde behandeld in de bevoegde Commissie.

De federale minister van werkgelegenheid, mevrouw L. Onkelinx, heeft mij op 13 september een tekstvoorstel (cfr. bijlage 1) overgemaakt om de algemeen verbindend verklaring van CAO-bepalingen die betrekking hebben op gemeenschaps- en/of gewestaangelegenheden op algemene wijze te regelen middels het bekrachtigen van een principe-nota in het Overlegcomité bedoeld bij artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Aangezien deze nota een wijziging van voormeld decreetsontwerp impliceert wordt hierbij bij hoogdringendheid om het standpunt van de Vlaamse regering verzocht.

Bij de voorbereiding van het tekstvoorstel heb ik aan mijn federale collega mijn standpunt bekendgemaakt (cfr. bijlage 2). Dit standpunt werd toegelicht op een vergadering met alle ministers bevoegd voor werkgelegenheid d.d. 11 september. Op deze vergadering werd afgesproken dat de federale minister een tekstvoorstel zou uitwerken waaromtrent het advies van de betrokken regeringen bij hoogdringendheid zou worden gevraagd teneinde deze aangelegenheid te kunnen finaliseren op het Overlegcomité d.d. 20 september 2002. Bedoeling is de tekst te bekrachtigen in de vorm van een samenwerkingsakkoord zoals bedoeld bij artikel 92 bis, §1 BWHI.

2. Bespreking

Deze bespreking is onder voorbehoud dat de Nederlandstalige tekst een correcte vertaling is van de Franstalige tekst.

- Aanhef : er wordt verwezen naar de relevante bepalingen van de BWHI die de uitoefening van bevoegdheden via samenwerkingsakkoorden regelen : in het overwegend gedeelte worden een aantal principes bevestigd met betrekking tot de autonomie van de sociale partners omtrent de inhoud van CAO's en de mogelijkheden van algemeenverbindendverklaring door de bevoegde overheden.
- Artikel 1 : dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van het akkoord. Het is van toepassing op CAO's gesloten in paritaire organen en neergelegd op de griffie van de Dienst Collectieve Arbeidsbetrekkingen van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Geen opmerkingen.

- Artikel 2 : hierin wordt de procedure van kennisname beschreven; de neergelegde CAO's worden gepubliceerd op een voor de gefedereerde entiteiten toegankelijke website; op grond hiervan kan elke entiteit zijn bevoegdheid vaststellen en desgevallend tot de algemeenverbindendverklaring overgaan.

Geen opmerkingen.

- Artikel 3 : dit artikel bepaalt dat de CAO's onderworpen zijn aan de handtekening van de Koning met het oog op de algemeenverbindendverklaring.

Opmerking : deze bepaling kan omwille van zijn algemene draagwijdte niet worden onderschreven omdat er geen gelijktijdige ondertekening kan zijn door de Koning én de Vlaamse regering.

- Artikel 4 : dit artikel stipuleert dat de gefedereerde entiteiten CAO-bepalingen kunnen algemeen verbindend verklaren die betrekking hebben op hun bevoegdheden. Daarmee wordt het principe van het ontwerp van decreet houdende de algemeenverbindendverklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden, zoals door de Vlaamse regering goedgekeurd (VR/2002/19.04/DOC.0312), uitdrukkelijk onderschreven en gevrijwaard.

Geen opmerkingen.

- Artikel 5 : deze bepaling regelt de datum van inwerkingtreding.

Geen opmerkingen.

3. Weerslag van het voorstel op de lokale besturen

In toepassing van de omzendbrief VR 2001/39 van 18.05.2001 kan met betrekking tot voorliggende nota het volgende worden gemeld dat deze zonder weerslag voor de lokale besturen is.

4. Budgettaire weerslag

Nihil

5. Voorstel van beslissing

De Vlaamse regering hecht haar goedkeuring aan het sub 2 vermelde standpunt en machtigt de minister-president en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme om dit standpunt in te nemen in het Overlegcomité.

Renaat LANDUYT

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

**ACCORD DE COOPERATION ENTRE L'ETAT ET LES
ENTITES FEDEREES RELATIF A LA FORCE
OBLIGATOIRE DES CONVENTIONS COLLECTIVES DE
TRAVAIL**

Vu les articles 1er et 35 de la Constitution;

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 92 bis, § 1er, modifié par la loi du 8 août 1988;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, notamment l'article 42;

Vu la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, notamment l'article 55 bis, inséré par la loi du 18 juillet 1990 et modifié par la loi du 5 mai 1993;

Vu la décision du Comité de concertation Gouvernement fédéral - Gouvernements des Communautés et des Régions du 20 septembre 2002;

La Communauté française représentée par son Gouvernement en la personne

La Communauté germanophone représentée par son Gouvernement en la personne

La Région wallonne représentée par son Gouvernement en la personne de

La Région de Bruxelles-Capitale représentée par son Gouvernement en la personne
de

La Commission communautaire française représentée par

La Commission communautaire néerlandophone représentée par

La Commission communautaire commune représentée par

ONT CONVENU CE QUI SUIT

Article 1er .-

Le présent accord de coopération s'applique à toutes les conventions collectives de travail conclues au sein d'un organe paritaire déposées au greffe de l'Administration des relations collectives de travail du Ministère de l'Emploi et du Travail (*Service public fédéral de ...*), conformément à l'article 18 de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, pour lesquelles la force obligatoire est demandée conformément à l'article 28 de la même loi.

Considérant que les conventions collectives de travail conclues au sein d'organes paritaires institués conformément à la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires constituent un ensemble indivisible;

Considérant que les matières suivantes relèvent de la compétence fédérale:

- les dispositions des conventions collectives de travail qui ont une incidence sur le coût salarial, à l'exception des modalités d'utilisation des moyens dégagés quand celles-ci concernent des matières régionales ou communautaires;
- le droit du travail;
- les fonds de sécurité d'existence;
- la sécurité sociale;

Considérant que le présent accord garantit l'autonomie des partenaires sociaux;

Considérant qu'il y a lieu d'assurer la sécurité juridique attachée à la force obligatoire des conventions collectives de travail;

Considérant qu'il y a lieu dès lors de permettre aux entités fédérées de rendre les conventions collectives de travail obligatoires pour les matières relevant de leurs compétences, sans porter atteinte à la compétence fédérale exclusive relative à la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

L'Etat fédéral, représenté par la Ministre de l'Emploi,

La Communauté et la Région flamandes représentées par leur Gouvernement en la personne.....

Art. 2. -

L'État fédéral s'engage à publier toutes les conventions collectives de travail visées à l'article 1er sur le site informatique (Website) du Ministère fédéral de l'Emploi et du Travail.

Art. 3. -

Sans préjudice de l'application de l'article 29 de la loi du 5 décembre 1968 précitée, les conventions collectives visées à l'article 1er sont soumises à la signature du Roi en vue de les rendre obligatoires.

Art. 4. -

Sans préjudice de l'application de l'article 29 de la loi du 5 décembre 1968 précitée, les autorités fédérées compétentes rendent obligatoires les dispositions des conventions collectives de travail visées à l'article 1er qui concernent des matières régionales ou communautaires si elles l'estiment nécessaire.

L'autorité fédérée qui a l'intention de rendre obligatoire une telle convention en informe le Ministre fédéral de l'emploi.

Art. 5. -

Le présent accord de coopération entre en vigueur le

Donné à Bruxelles, le

En 9 exemplaires originaux.

Kabinet van de Vlaamse minister
van Werkgelegenheid en Toerisme

Koolstraat 35, 1000 BRUSSEL
Tel. 02-553 25 11 - Fax 02-553 25 05
E-mail : kabinet.landuyt@vlaanderen.be

Mevrouw Laurette Onkelinx
Vice-Eerste minister en
minister van Werkgelegenheid
Handelsstraat 78-80

1040 BRUSSEL

uw kenmerk

ons kenmerk
RL/FL/im/jt/2551b

bijlagen 022356

Vragen naar / e-mail

telefoonnummer
02-553 25 11

datum - 5 SEP. 2002

Betreft: Voorstel "Bindende kracht van collectieve arbeidsovereenkomsten"

Waarde Collega,

Ik heb vandaag hogervermeld voorstel ontvangen met de vraag om hieraan mijn goedkeuring te hechten met het oog op een bekrachtiging in het Overlegcomité.

Wat dit voorstel betreft moet ik u vooreerst meedelen dat ik hieromtrent het standpunt van de Vlaamse regering bij hoogdringendheid op 6 september zal vragen. De Vlaamse regering hechtte immers op 19 april 2002 haar definitieve goedkeuring aan het ontwerp van decreet houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden. Dit ontwerp werd inmiddels reeds bij het Vlaams Parlement ingediend. Aangezien uw voorstel consequenties heeft op dit decreetsontwerp is een standpunt van de Vlaamse regering noodzakelijk.

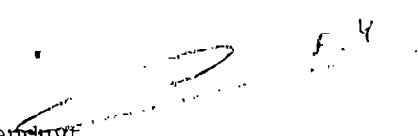
Verder kan ik u volgende bemerkingen en vragen meedelen m.b.t. het door u overgemaakt tekstvoorstel:

- punt 1: geen opmerkingen;
- punt 2: de zinsnede "bepalingen van de CAO's die de loonkost beïnvloeden" is niet eenduidig en steunt niet op een onbetwistbare juridische grondslag; immers ook gemeenschaps- en gewestaangelegenheden (bvb. opleidingsinspanningen door bedrijven) kunnen de loonkost beïnvloeden; deze zinsnede moet dus verduidelijkt worden;
- punt 3: geen opmerkingen;
- punt 4: akkoord met het principe van de rechtszekerheid; de toevoeging i.v.m. de tegenstrijdige standpunten van de Raad van State is m.i. niet nodig en houdt geen rekening met de evoluties in de wetgeving en rechtsleer; indien de toevoeging al nuttig wordt bevonden, dan volstaat het te verwijzen naar de aangehaalde standpunten zonder deze toe te lichten; de tweede verwijzing naar het standpunt van de Raad van State is tevens niet correct: enerzijds betreft het een advies van 28 maart 2002 en anderzijds bevat het advies meer dan louter een standpunt i.v.m. het deponeren van CAO's;
- punt 5: deze bepaling dient te worden herschreven i.f.v. de bevoegdheden van alle Gemeenschappen en Gewesten en niet louter vanuit de verwijzing naar het Vlaams ontwerp van decreet;
- punt 6: geen opmerkingen;
- punt 7: de procedure is niet coherent met het basisprincipe van punt 6.

Vooreerst dienen de sociale partners in hun verzoek te refereren naar de institutionele bevoegdheidsverdeling. Verder dient de "bevoegdheidstoets" autonoom te worden uitgeoefend door elke overheid en niet door de voorzitter van het betrokken paritair comité. Dit impliceert dat de bij het MTA neergelegde CAO's automatisch worden overgemaakt aan de diverse overheden die kunnen oordelen of er van hun kant een algemeen verbindend verklaring nodig is; zij stellen hiervan het MTA in kennis;

- punt 8: de tweede alinea dient te worden herschreven zodat deze van toepassing is op alle Gemeenschappen en Gewesten. Elke overheid moet immers op een gepaste wijze uitvoering geven aan een institutioneel akkoord. Bovendien doe ik opmerken dat de drie voorstellen eigenlijk zinledig zijn; het eerste voorstel is reeds vervat in de punten 3 en 7; het tweede streepje vergt een toelichting in de memorie bij het decreet; het derde voorstel is reeds in het huidig ontwerp voorzien.

Met collegiale groeten,

Renaat Landuyt
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

SECRETARIE
VAN DE
V.R.

V L A A M S E R E G E R I N G
Vergadering van vrijdag 20 september 2002

VR/PV/2002/36 - punt 20

Betreft : Voorstel van de federale minister van Werkgelegenheid omtrent de "bindende kracht van collectieve arbeidsovereenkomsten"

Gewijzigd voorontwerp van samenwerkingsakkoord in functie van de vergadering van het overlegcomité van 20 september 2002

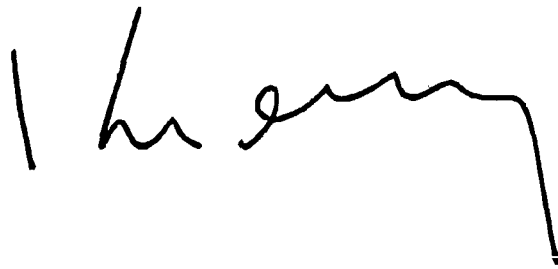
Standpuntbepaling

(VR/2002/20.09/DOC.0914)

Beslissing : De Vlaamse regering beslist:

1. haar goedkeuring te hechten aan de vervanging van de artikelen 3 en 4 van het door de Vlaamse regering op 13 september 2002 (VR/PV/2002/34 - punt 19) positief geadviseerde voorontwerp van samenwerkingsakkoord, door de tekst van het nieuwe artikel 3, gevoegd als bijlage bij bovengenoemde nota;
2. de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten voornoemd aldus gewijzigd samenwerkingsakkoord, in naam van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, te ondertekenen;

3. de minister-president van de Vlaamse regering te gelasten de federale minister van Werkgelegenheid van deze beslissing in kennis te stellen.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jan Kerremans', with a long horizontal stroke and a vertical line extending downwards from the end.

Jan KERREMANS,
wnd. secretaris.

VR/2002/2009/DOC0914

VLAAMSE REGERING
De Vlaamse minister van
Werkgelegenheid en Toerisme

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

VERTROUWELIJK
PERSONOONLIJK

Betreft : Standpuntbepaling m.b.t. het voorstel van de federale minister van Werkgelegenheid omtrent de “bindende kracht van collectieve arbeidsovereenkomsten” : voorontwerp van samenwerkingsakkoord in functie van de vergadering van het Overlegcomité d.d. 20 september 2002

De Vlaamse regering besliste op 13 september haar goedkeuring te hechten aan het standpunt vermeld in punt 2 van de nota VR/2002/13.09/DOC.0913.

Dit standpunt hield in dat artikel 3 van het voorstel moest worden geschrapt.

De Vlaamse regering gelastte tevens de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme dit standpunt in te nemen in het Overlegcomité federale regering – gemeenschaps- en gewestregeringen d.d. 20 september 2002.

Deze morgen werd een tekstamendement neergelegd waarbij het vroegere artikel 3 en artikel 4 vervangen worden door een nieuwe tekst.

Deze nieuwe bepaling voorziet de algemeenverbindendverklaring door de bevoegde gefedereerde entiteiten van CAO-bepalingen die gemeenschaps- en gewestaangelegenheden bevatten.

Aldus beantwoordt de nieuwe tekst aan de beslissing van de Vlaamse regering d.d. 13 september 2002 en wordt het ontwerp van decreet houdende de algemeenverbindendverklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden volledig gerespecteerd.

Voorstel van beslissing

De Vlaamse regering hecht haar goedkeuring aan het voorstel van samenwerkingsakkoord omtrent de algemeenverbindendverklaring van CAO's, zoals gewijzigd op het Overlegcomité d.d. 20 september 2002.

Renaat LANDUYT

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

4. Accord de coopération sur les CCT
Samenwerkingsakkoord m.b.t. de cao's

Article 3 (remplace le texte des articles 3 et 4 du projet)

Sans préjudice de l'application de l'article 28 de la loi du 5 décembre 1968 qui donne pouvoir au Roi de rendre obligatoire les conventions collectives de travail visées à l'article 1er, et sans préjudice de l'application de l'article 29 de cette même loi, les autorités fédérées compétentes rendent obligatoires les dispositions des conventions collectives de travail visées à l'article 1er qui concernent des matières régionales ou communautaires, si elles l'estiment nécessaire